

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om allmänhetens tillgång till miljöinformation ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/34)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 303 slutlig — 2000/0169(COD)

(Framlagt av kommissionen den 6 juni 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

Den 14 mars 2001 röstade Europaparlamentet vid den första behandlingen om ändringarna till kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om allmänhetens tillgång till miljöinformation (KOM(2000) 402 slutlig av den 29 juni 2000).

Enligt artikel 250.2 i EG-fördraget och så länge rådet inte fattat något beslut får kommissionen ändra sitt förslag när som helst under de förfaranden som leder fram till att en gemenskapsrättsakt antas.

Kommissionen avger sitt yttrande om de ändringar som antagits av Europaparlamentet.

1. BAKGRUND

Förslaget överlämnades till rådet och Europaparlamentet (KOM(2000) 402 slutlig) i enlighet med artikel 175.1 i EG-fördraget: 29 juni 2000.

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande: 29 november 2000.

Regionkommitténs yttrande: 15 februari 2001.

2. SYFTET MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillgång till miljöinformation, som kommer att ersätta rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation, har utarbetats i enlighet med artikel 8 i det direktivet där kommissionen uppmanas lämna in förslag på ändringar som verkar rimliga på grundval av de erfarenheter som vunnits i samband med tillämpningen av direktivet. En rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om de erfarenheter som vunnits i samband med tillämpningen av direktiv 90/313/EEG överlämnades samtidigt som förslaget (KOM(2000) 400 slutlig av den 29 juni 2000).

Förslaget har följande syften:

1. Att rätta till de brister som identifierats vid den praktiska tillämpningen av direktiv 90/313/EEG.
2. Att förbereda vägen för Europeiska gemenskapens ratificering av FN/ECE-konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslut och rätt till prövning i miljöfrågor (även kallad Århuskonventionen), som under-

tecknades 1998, genom anpassning av förslaget till relevanta bestämmelser i konventionen.

3. Att anpassa direktiv 90/313/EEG till utvecklingen inom informations- och kommunikationsteknologin för att därigenom återspegla förändringarna av hur information skapas, samlas in, lagras och vidarebefordras.

Mot bakgrund av det stora antal ändringar av rådets direktiv 90/313/EEG som föreslogs, ansågs det, inte minst med tanke på ökad öppenhet och rättssäkerhet, lämpligare att ersätta direktivet i stället för att ändra det. Denna metod kommer att ge berörda parter, och i synnerhet allmänheten, en klar och sammanhållen rättsakt. Det befintliga regelverket är emellertid inte öppet för diskussion.

Förslagets huvudsyfte är följande:

- Att bevilja rättighet till tillgång till miljöinformation (i stället för rätten att ta del av miljöinformation i direktiv 90/313/EEG) och att säkerställa att miljöinformation görs tillgänglig och sprids till allmänheten, i synnerhet med hjälp av tillgänglig telekommunikations- och datateknik.
- En vidare definition av miljöinformation än den som fastställs i direktiv 90/313/EEG och mer ingående definition av offentlig myndighet.
- En kortare tidsfrist, nämligen en månad (i stället för två månader i direktiv 90/313/EEG), inom vilken de offentliga myndigheterna skall tillhandahålla den begärda informationen till de sökande.
- Räckvidden för undantagen när det gäller vägran att lämna ut information har ytterligare klargjorts. Tillgång till information får vägras endast i de fall då något av de intressen som skyddas av undantaget påverkas negativt. Man skall ta hänsyn till vilka av allmänhetens intressen som hotas respektive tjänas av offentliggörande. Om fördelarna för allmänheten med ett offentliggörande överväger över nackdelarna skall tillgång ges.
- Detaljerade bestämmelser inbegrips också om de avgifter som offentliga myndigheter kan ta ut för tillhandahållandet av den begärda informationen. Tillhandahållandet av information skall inte förutsätta förskottsbetalning av avgiften.

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 156.

- Bestämmelser om två typer av granskningsförfaranden (ett förvaltningsförfarande och ett rättsligt förfarande) har fastställts för att ifrågasätta de offentliga myndigheternas handlande eller misstag i samband med begäran om tillgång till miljöinformation.
- Förslaget omfattar detaljerade bestämmelser om så kallad "aktiv informationstillgång", dvs. sådan information som offentliga myndigheter bör offentliggöra spontant, i synnerhet med hjälp av tillgänglig telekommunikations- och data-teknik.
- En omarbetning av direktivet bör genomföras fem år efter att tidsfristen för dess införlivande i den nationella lagstiftningen löpt ut. Inom ramen för denna översyn bör hänsyn tas till resultaten i rapporterna från medlemsstaterna om erfarenheterna från den praktiska tillämpningen av direktivet.

3. KOMMISSIONENS YTTRANDE OM DE ÄNDRINGSFÖRSLAG EUROPAPARLAMENTET ANTAGIT

Den 14 mars 2001 antog Europaparlamentet alla 30 ändringsförslag.

Kommissionen godtog delvis ändringsförslagen 1 (andra och tredje delen), 11 (tredje och fjärde delen), 15 (åttonde och tionde delen), 19 (tredje delen), 21 (sjunde delen) 24 (hänvisningen till artikel 3.5 och andra delen), 25 (första och andra delen), 26 (tredje delen och fjärde delen om miljöavtal) och 28 (tredje delen).

Ändringsförslagen 13 (första delen), 17, 19 (sjätte delen), 20 (andra och tredje delen), 21 (första och sjätte delen), 23 (andra delen), 24 (sista delen) godtogs i princip efter omformulering eller omstrukturering.

Ändringsförslag 3 godtogs i sin helhet.

Ändringsförslagen 2, 4–10, 12–14, 16, 18, 22, 27, 29 och 30 godtogs inte.

Nedan beskrivs kommissionen hållning till Europaparlamentets ändringsförslag.

3.1 Ändringsförslag som kommissionen kan godta fullt ut

Kommissionen kan godta ändringsförslag 3 eftersom det medför en fullständig anpassning av direktivet till Århuskonventionen.

3.2 Ändringsförslag som kommissionen delvis kan godta

Kommissionen kan godta andra och tredje delen i ändringsförslag 1 avseende skäl 1 i förslaget till direktiv, som då lyder enligt följande:

"Ökad tillgång för allmänheten till den miljöinformation som offentliga myndigheter innehar eller som innehas för

deras räkning främjar ett fritt meningsutbyte och en allsidig upplysning, är en grundförutsättning för att garantera en god förvaltning, tilltro till och förtroende för offentliga myndigheter och medborgarnas demokratiska deltagande i syfte att säkerställa att gemenskapslagstiftningen på detta område tillämpas fullständigt och effektivt samt ökar medvetenheten om miljöfrågor och förbättra miljöskydd och kvaliteten på miljön i hela gemenskapen."

Kommissionen kan även godta tredje och fjärde delen av ändringsförslag 11 avseende skäl 21, som då lyder enligt följande:

"Offentliga myndigheter bör ha rätt att ta ut en avgift för att tillhandahålla miljöinformation, men avgiften bör inte överstiga en rimlig summa. Avgiften bör dessutom inte överstiga den faktiska kostnaden för kopiering och inte inkludera personalkostnader för letande. En förteckning över avgifter bör offentliggöras och göras tillgänglig för de sökande tillsammans med information om de fall då man kan kräva att avgift betalas och de fall då ingen avgift behöver tas ut. Förskottsbetalning bör inte krävas."

Den del av ändringsförslag 15 som rör artikel 2.1 b kan också godtas och lyder då enligt följande:

"faktorer, som ämnen, energi, buller, strålning eller avfall, vilket även omfattar radioaktivt avfall, som påverkar eller troligtvis påverkar de delar av miljön som anges i punkt (a), eller mänsklig hälsa och säkerhet."

Den del av ändringsförslag 15 som rör artikel 2.2 c kan också godtas och lyder då enligt följande:

"juridiska eller fysiska personer som utövar offentliga administrativa uppgifter enligt nationell lag, inbegripet särskilda uppgifter, verksamheter eller tjänster i samband med miljön."

För att skapa enhetlighet bör skäl 12 i kommissionens förslag utgå.

Kommissionen kan även godta den del av ändringsförslag 15 som rör den nya artikel 2.3 och som då lyder enligt följande:

"Information som innehas av en offentlig myndighet skall avse miljöinformation som mottagits eller framställts av en offentlig myndighet."

Den del av ändringsförslag 19 som rör artikel 3.5 kan också godtas och lyder då enligt följande:

"Medlemsstaterna skall utforma de förfaranden som i praktiken skall tillämpas när uppgifterna görs tillgängliga. Dessa förfaranden kan exempelvis minst utgöras av:"

Den del av ändringsförslag 21 som rör offentliggörande av information kan också godtas av kommissionen. Följande mening skall därför läggas till i början:

”Grunderna ovan för en vägran att offentliggöra information skall tolkas strikt”.

Kommissionen kan även godta den del av ändringsförslag 24 som rör artikel 5.1 och som då lyder enligt följande:

”Offentliga myndigheter kan ta ut avgifter för tillhandahållandet av miljöinformation, men sådana avgifter får inte överstiga ett rimligt belopp. Sådana avgifter får inte överstiga den faktiska kostnaden för kopiering och inte inkludera personalkostnader för letande. Tillhandahållandet av information skall inte förutsätta förskotts betalning av avgiften.”

Den del av ändringsförslag 24 som rör artikel 5.3 kan också godtas och lyder då enligt följande:

”Tillgång till offentliga register och förteckningar som upprättats eller förs enligt vad som avses i artikel 3.5 skall vara avgiftsfri.” Resten av stycket förblir oförändrat.

Den delar av ändringsförslag 25 som rör artikel 6.1 och 6.2 kan också godtas och lyder då enligt följande:

”Medlemsstaterna skall se till att sökande som anser att deras begäran om information har förbisetts, felaktigt avisats (helt eller delvis), besvarats otillräckligt eller på annat sätt inte behandlats i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 3, 4 eller 5 får tillgång till överklagandeförfaranden inför en domstol eller ett oberoende och opartiskt organ fastställt i lagen där den berörda offentliga myndighetens handlande eller försummelse kan prövas.

Utöver det överklagandeförfarande inför en domstol eller ett organ enligt punkt 1 ovan skall medlemsstaterna se till att den sökande har tillgång till ett förfarande genom vilket den berörda offentliga myndighetens handlande eller försummelse kan ses över av myndigheten själv eller prövas av ett annat oberoende och opartiskt organ fastställt i lagen. Sådana förfaranden skall genomföras snabbt och antingen avgiftsfritt eller mot en låg avgift.”

Kommissionen kan även godta de delar av ändringsförslag 26 som rör artikel 7.1 andra meningen och den nya punkten (ea) och som då lyder enligt följande:

”Den information som skall spridas till allmänheten skall omfatta åtminstone följande: f) miljöavtal.”

Den del av ändringsförslag 28 som rör artikel 8.1 kan också godtas och lyder då enligt följande:

”Senast ett år efter att detta direktiv antagits skall kommissionen till medlemsstaterna skicka ett vägledande dokument i vilket det klart anges hur den önskar att medlemsstaterna skall utarbeta rapporterna.”

3.3 Ändringar som kommissionen godtagit i princip

Kommissionen kan godta Europaparlamentets ändringsförslag 13, nämligen att direktivet bör utvärderas fyra år (i stället för fem enligt kommissionens förslag) efter tidsfristen för att medlemsstaterna skall ha införlivat direktivet i den nationella lagstiftningen. Skäl 24 i förslaget till direktiv lyder därför enligt följande:

”Detta direktiv bör ses över mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits inom fyra år efter tidsfristen för genomförande.”

För att skapa enhetlighet bör artikel 8.1 i kommissionens förslag ändras och då lyda enligt följande:

”Senast den [inför det datum som är fyra år efter datumet i artikel 9] skall medlemsstaterna rapportera om de erfarenheter som gjorts i samband med tillämpningen av direktivet.”

Kommissionen kan även i princip godta syftet med ändringsförslag 17. Kommissionen anser emellertid att detta ändringsförslag bättre skulle tjäna sitt syfte om det placeras i slutet av artikel 4.1 b. Kommissionen kan även i princip godta den del av ändringsförslag 20 som rör artikel 4.1 b i förslaget till direktiv. Artikel 4.1 b lyder efter dessa delar i ändringarna har godkänts enligt följande:

”Om begäran uppenbarligen är orimlig eller för vagt formulerad. I det fall begäran om information är för vagt formulerad skall den offentliga myndigheten be den sökande om ett klagande och hjälpa denne med detta så snart som rimligtvis är möjligt efter att begäran mottagits.”

Kommissionen kan även godta den del i ändringsförslag 19 genom vilken en ny mening införs i sista stycket i artikel 3.5. Kommissionen anser emellertid att detta ändringsförslag bättre skulle tjäna sitt syfte om det placeras i den nya artikel 3.5 c och får en ändrad ordalydelse med beaktande av ordalydelsen i Århuskonventionen enligt följande:

”genom att begära att tjänstemän skall bistå personer som försöker få tillgång till information”.

Den del av ändringsförslag 20 enligt vilken de offentliga myndigheterna skall väga allmänhetens intressen som tjänas av offentliggörande när de tillämpar undantaget i artikel 4.1 c i förslaget till direktiv kan i princip godtas förutsatt att en hänvisning till artikel 4.1 c läggs till den sista meningen i artikel 4.2 som då lyder enligt följande:

”Grunderna ovan för en vägran att offentliggöra information skall tolkas strikt” (se punkt 3.2 i ändringsförslag 21) ”I alla fall som nämns i artikel 4.1 c och artikel 2 a–g skall man ta hänsyn till vilka av allmänhetens intressen som hotas respektive tjänas av offentliggörande. Om fördelarna för allmänheten med ett offentliggörande överväger över nackdelarna skall tillgång ges. Inom dessa ramar och för de syften som avses i punkt f skall medlemsstaterna se till att kraven i direktiv 95/46/EG respekteras.”

Följaktligen bör sista meningen i artikel 4.1 c som lyder ”I sådana fall skall hänsyn tas till huruvida allmänhetens intressen tjänas av offentliggörande.” utgå.

Kommissionen kan även i princip godta den del av ändringsförslag 21 som rör artikel 4.2 a förutsatt att dess ordalydelse ändras för att anpassa direktivet till Århuskonventionen enligt följande:

”Sekretessen avseende officiella myndigheters förfaranden, om det finns bestämmelser om sådan sekretess i den nationella lagstiftningen”

Kommissionen kan även godta den del av ändringsförslag 21 som rör artikel 4.2 g förutsatt att dess ordalydelse ändras för att anpassa direktivet till Århuskonventionen enligt följande:

”intressen som berör en tredje part som har tillhandahållit den begärda informationen utan att den parten har haft eller skulle kunna ha haft en rättslig förpliktelse, och om den parten inte ger sitt medgivande till att materialet lämnas ut.”

Kommissionen kan i princip godta den del av ändringsförslag 23 enligt vilken de offentliga myndigheterna skall tillämpa artikel 4.1 c och informera den sökande om nam-

net på den person som utarbetar det begärda materialet samt den beräknade tidpunkten för materialets färdigställande förutsatt att den anges i artikel 4.1 c. Artikel 4.1 c lyder efter dessa ändringar enligt följande:

”Om begäran avser material som ännu inte färdigställts eller interna handlingar. I det första fallet, och i tillämpliga fall, skall namnet på den person eller den offentliga myndighet som utarbetat materialet samt den beräknade tidpunkten för materialets färdigställande anges.”

Kommissionen kan även i princip godta den sista delen av ändringsförslag 24, men den anser emellertid att den inte behöver upprepas eftersom grundtanken i detta ändringsförslag redan inbegrips i den del av ändringsförslag 24 som rör artikel 5.2 i förslaget till direktiv.

3.4 Ändringsförslag som kommissionen inte kan godta

Den första delen av ändringsförslagen 1 och 2 kan inte godtas eftersom de saknar motsvarande artiklar i huvudtexten.

Kommissionen kan inte godta ändringsförslag 4 som omfattar en hänvisning till informations- och kommunikationsteknikens framtida utveckling. Kommissionen anser att det är olämpligt att i lagstiftning hänvisa till teknik som ännu inte utvecklats. Då det är dags att revidera direktivet kan man beakta all eventuell utveckling som skett under tiden. Dessutom är det värt att påpeka att förslaget till direktiv avser ”befintlig” teknik, vilket är tillräckligt för att uppfylla det behov som är anledningen till ändringsförslaget.

Tanken bakom ändringsförslag 14 är att lägga till ytterligare ett syfte till förslaget till direktiv, nämligen att en standard som gäller för tillgång till miljöinformation fastställs som också skall vara tillämplig på EU:s institutioner. Detta ändringsförslag kan inte godtas eftersom det helt klart faller utanför direktivets räckvidd. Direktivet gäller endast medlemsstaterna.

Ändringsförslag 15 rör definitionerna i förslaget till direktiv. De delar av ändringsförslaget som rör definitionen av ”miljöinformation” kan inte godtas. Ett av huvudsyftena med förslaget till direktiv är att möjliggöra Europeiska gemenskapens ratificering av Århuskonventionen. För att skapa enhetlighet bör definitionerna så nära som möjligt överensstämma med dem i konventionen. Av samma skäl kan ändringsförslag 5 som rör motsvarande skäl inte godtas.

Ändringsförslagen 16 och 30 enligt vilka tidsfrifterna på en månad respektive två månader (när det begärda materialet är komplicerat) för materialets färdigställande skall ersättas med en tidsfrist på två respektive sex veckor (i komplicerade fall) kan inte godtas. Kommissionen anser att två och sex veckor i komplicerade fall är alltför korta tidsfrister. Ändringsförslag 6 som rör motsvarande skäl kan inte godtas eftersom den ändring som krävs inte återspeglas i den motsvarande artikeln i huvudtexten.

Enligt ändringsförslag 18 skall de offentliga myndigheterna utan undantag tillhandahålla informationen i den form eller det format som den sökande begär. Kommissionen kan inte godta detta ändringsförslag. De offentliga myndigheterna bör ges en viss flexibilitet när det gäller att besluta i vilken form eller vilket format informationen skall tillhandahållas. Det är viktigt att erkänna att tillhandahållandet av vissa av de begärda materialen kan vara alltför betungande för de offentliga myndigheterna. Av samma skäl kan ändringsförslag 7 som rör motsvarande skäl inte godtas.

I ändringsförslag 19 fastställs alltför ingående de praktiska arrangemangen enligt vilka informationen skall lämnas till de sökande. Kommissionen kan inte godta merparten av detta ändringsförslag eftersom fastställandet av de praktiska arrangemangen, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, tillhör medlemsstaternas och inte kommissionens behörighetsområde. Det rör sig om ett ramdirektiv så medlemsstaterna bör ges en viss flexibilitet när det gäller att införliva direktivet i den nationella lagstiftningen. Av samma skäl kan ändringsförslag 8 som rör motsvarande skäl inte godtas.

Ändringsförslag 20 rör de så kallade formella skälen till att avslå en begäran om miljöinformation. För att skapa enhetlighet kan kommissionen inte godta den första delen av ändringsförslaget. Faktum är att inga liknande ändringsförslag har presenterats när det gäller de så kallade verkliga skälen till att avslå en begäran.

Kommissionen kan inte godta den del av ändringsförslag 20 enligt vilken det undantag avskaffas som gör det möjligt för de offentliga myndigheterna att vägra tillgång till interna handlingar. Detta undantag ingår i Århuskonventionen. I vissa fall bör de offentliga myndigheterna ha rätt att vägra tillgång till vissa interna handlingar.

Ändringsförslag 21 rör de så kallade verkliga skälen till att avslå en begäran om miljöinformation. Kommissionen kan inte godta de delar av ändringsförslaget som skiljer sig från den uttömmande förteckning över undantag som fastställs i Århuskonventionen. Det är värt att påminna om att kommissionens förslag är förenligt med Århuskonventionen. Dessutom får tillgång till information vägras endast i de fall då något av de intressen som skyddas av undantaget påverkas negativt och efter att hänsyn har tagits till vilka av allmänhetens intressen som hotas respektive tjänas av offentliggörande. Om allmänhetens intresse anses viktigare än de särskilda intressen som skyddas av undantaget

kommer tillgång till den begärda informationen att beviljas. Kommissionen anser därför att förslaget till direktiv innehåller tillräckliga garantier för att undvika att vägran att offentliggöra information missbrukas.

Av ovannämnda skäl kan kommissionen inte godta den del av ändringsförslag 21 enligt vilken de offentliga myndigheterna skall förhindras att åberopa något av de undantag som gäller för att vägra tillgång till information om utsläpp i luft och vatten och andra utsläpp i miljön. I vissa fall bör de offentliga myndigheterna kunna vägra tillgången till sådan information under förutsättning att alla bestämmelser i förslaget till direktiv är uppfyllda. Det är värt att påminna om att de offentliga myndigheterna enligt kommissionens förslag redan hindras från att vägra tillgång till sådan information om utsläpp i luft och vatten och andra utsläpp i miljön som omfattas av gemenskapslagstiftningen.

Kommissionen kan inte heller godta den del av ändringsförslag 21 enligt vilken undantaget avseende immaterialrätten skall utgå.

Kommissionen kan inte godta den del av ändringsförslag 21 enligt vilken hänvisningen till direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter. För tydlighetens och rättssäkerhetens skull är det lämpligt att nämna gällande gemenskapslagstiftning inom detta område.

Enligt ändringsförslag 22 skall medlemsstaterna upprätta en förteckning över kriterier för tillämpningen av undantagen. En sådan förteckning skall läggas fram för kommissionen för godkännande. Kommissionen kan inte godta detta ändringsförslag. Tolkningsen av de undantag som fastställs i förslaget till direktiv faller inom domstolarnas och inte kommissionens behörighetsområde.

Enligt ändringsförslag 23 skall en så kallad positiv tystnad (dvs. om man inte lyckas tillhandahålla den begärda informationen skall detta räknas som att ansökan bifallits och att informationen kan tillhandahållas). Kommissionen kan inte godta detta ändringsförslag. I förslaget till direktiv finns redan bestämmelser om att den sökande har tillgång till tvistlösning i de fall som svar inte erhållits inom utsatt tid.

Kommissionen kan inte heller godta den sista delen av ändringsförslag 23 enligt vilken de offentliga myndigheterna skall tillhandahålla information som erhållits på frivillig väg av tredje part på så sätt att de iaktar dennes anonymitet. Detta ändringsförslag är inte förenligt med kommissionens förslag som ger de offentliga myndigheterna rätt att avslå begäran om information om offentliggörande av informationen skulle ha negativa följder för den tredje partens intressen och om denne frivilligt tillhandahållit informationen.

Den del av ändringsförslag 24 i vilken punkternas ordningsföljd i kommissionens förslag ändras ger inget mer värde. Följaktligen föredrar kommissionen att behålla sitt eget förslag.

Kommissionen kan inte godta den del av ändringsförslag 24 enligt vilken de offentliga myndigheterna inte får ta ut några avgifter om informationen efterfrågas för utbildningsändamål. Genom kommissionens förslag kan medlemsstaterna redan fastställa i vilka fall som avgifterna kan slopas, i synnerhet eftersom det rör sig om ett ramdirektiv. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna ges en viss flexibilitet när det gäller att införliva direktivet i den nationella lagstiftningen.

De delar av ändringsförslag 25 enligt vilka nya punkter läggs till i artikel 6 i kommissionens förslag om tillgången till rättvisa kan inte godtas, eftersom frågan regleras alltför ingående. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör fastställandet av denna tillgång lämnas till medlemsstaterna med beaktande av särdragen hos de nationella rättssystemen.

Anledningen till varför de delar av ändringsförslag 26 som inte godtagits delvis eller i princip inte har godtagits är framförallt att de är alltför detaljerade när det gäller det sätt på vilket medlemsstaterna aktivt bör sprida den miljöinformation som de förfogar över till allmänheten. Därför kan de inte godtas. Syftet med denna artikel i kommissionens förslag till direktiv är att fastställa en allmän skyldighet för medlemsstaterna att aktivt sprida miljöinformation. Direktivet är dock ett ramdirektiv som inte syftar till att i detalj reglera hur medlemsstaterna skall uppfylla denna skyldighet. Kommissionen anser att medlemsstaterna bör ges en viss flexibilitet när det gäller att införliva direktivet i den nationella lagstiftningen.

Genom ändringsförslag 27 införs en ny artikel i förslaget till direktiv som rör kvaliteten på den information som aktivt skall spridas av de offentliga myndigheterna till allmänheten. Dessutom skall kommissionen enligt ändrings-

förslaget lägga fram förslag om harmonisering av metoder för mätning av utsläpp. Ändringsförslaget är vidare inte godtagbart, eftersom det kan vara alltför betungande för de offentliga myndigheterna. Dessutom faller vissa delar av ändringsförslaget utanför direktivförslagets räckvidd. För att skapa enhetlighet kan ändringsförslag 12, i vilket ett skäl avseende en ny bestämmelse som hänvisas till i ändringsförslag 27 införs, inte godtas.

Enligt ändringsförslag 28 skall medlemsstaterna, å ena sidan, utarbeta nationella rapporter om de erfarenheter som gjorts i samband med tillämpningen av direktivet och vidarebefordra dem till kommissionen före särskilda datum (dvs. den 31 december 2005 och den 30 juni 2006). Ändringsförslaget kan inte godtas, eftersom det ännu inte finns några uppgifter om när direktivet kommer att antas formellt. Således är det lämpligare att behålla kommissionens ordalydelse ("x" år och "x" år och sex månader efter dagen för införlivandet).

Å andra sidan, skall kommissionen enligt nämnda ändringsförslag mot bakgrund av de erfarenheter som erhållits från tillämpningen av både det berörda direktivet och förordningen om genomförande av artikel 255 i EG-fördraget (rätt till tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar) göra en bedömningsrapport och lägga fram eventuella förslag om översyn som kommissionen anser lämpliga. Ändringsförslaget kan inte godtas eftersom hänvisningen till förordningen om genomförande av artikel 255 i EG-fördraget faller utanför direktivets räckvidd.

I ändringsförslag 29 fastställs en tolv månaders tidsfrist för medlemsstaterna att införliva direktivet i den nationella lagstiftningen. Kommissionen anser att denna tidsfrist är alltför kort, så därför kan inte ändringsförslag 29 godtas.

3.5 Ändrat förslag

Med beaktande av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag enligt vad som anges ovan.